

Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği ve Faaliyetleri

Celil BOZKURT¹

Geliş Tarihi	10.01.2016	Kabul Tarihi	07.04.2016
--------------	------------	--------------	------------

Öz

Filistin'de bağımsız bir Yahudi devleti kurmak hedefiyle dünya siyasetine giren Siyonizm, Osmanlı Devleti'nden bu yana daima Türk kamuoyunun gündeminde olmuştur. 1948 yılında kurulan İsrail'in "Büyük İsrail" ve "Arz-ı mevud"a yönelik olarak takip ettiği emperyalist politika Siyonizm'in bir tehdit unsuru olarak varlığını koruduğunu göstermiştir. Türk kamuoyu, 1948'de başlayan Arap-İsrail Savaşları'yla birlikte Arap yanlısı fakat İsrail ve Siyonizm karşıtı bir tavır içinde olmuştur. İsrail'in 1967 Savaşı'ndan büyük toprak işgaliyle çıkması kamuoyunun özellikle milliyetçi muhafazakâr kesiminde infial yaratmıştır. 1968'de İzmir'de kurulan Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği, Siyonizm'le mücadeleyi resmi bir boyuta getirmiş ve kamuoyunu Siyonizm'e karşı her yönüyle uyarma görevi edinmiştir. Siyonizm karşıtlığı kolaylıkla Yahudi aleyhtarlığına kayan dernek, Yahudiler arasında tepkiyle karşılanmıştır. Derneğin iki şubeyle sınırlı kalması ve maddi bir destekten yoksun olması marjinal düzeyde kalmasına neden olmuştur. Fakat dernek, sonradan Arap aleminde kurulacak Siyonizm'le Mücadele derneklerine öncülük etmesi bakımından önemli bir konuma sahip olmuştur.

Anahtar Kelimeler: Siyonizm, Yahudi aleyhtarlığı, İsrail, Fedai, Kemal Fedai Coşkuner.

¹ Düzce Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü, Düzce-TÜRKİYE
E-posta: c.bozkurt2000@hotmail.com

Turkey Association of Struggle Against Zionism and It's Activities

Celil BOZKURT

Received	10.01.2016	Accepted	07.04.2016
----------	------------	----------	------------

Abstract

Zionism which entered world politics with the aim to establish an independent Jewish state in Palestine, has always been on the agenda of the Turkish public opinion since the Ottoman Empire. The imperialist policy of Israeli which founded in 1948, towards "Greater Israel" and "arz-i mev'ud" showed that Zionism is still a threat. By the beginning of Arab-Israel wars in 1948 Turkish public opinion become pro- Arab and against Israel and Zionism. The largest land invasion of Israel from the 1967 war, has aroused indignation especially in conservative nationalist part of public. The Turkey Association against Zionism, which was established in 1968 in Izmir, has brought a formal dimension to the struggle to Zionism and has adopted the task of warning the public against every aspect of Zionism. The attitude of Association slide easily from opposition to Zionism to anti-Semitism and Jews reacted the Association. Staying within the two branches of the Association and the lack of financial support caused to remain marginal. But the Association has an important position because of leading role on the establishment of associations against Zionism in the Arab World.

Keywords: Zionism, Antisemitism, Israel, Fedai, Kemal Fedai Coşkuner.

Giriş

Tarihi eski çağlara kadar uzanan Yahudi aleyhtarlığı, 19. yüzyılın son çeyreğinde kurumsallaşmış ve siyasi çevrelerde savunulmaya başlamıştır. Özellikle, Doğu Avrupa'da Yahudilere karşı yürütülen baskı ve yıldırımlar, binlerce Yahudi'nin yaşadıkları ülkelerden göç etmesine neden olmuştur. Yahudi liderlere göre Yahudi Sorunu, Yahudi aleyhtarlığının bir sonucuydu ve Yahudiler, kendilerine ait bir ülkeye göçmeden bu soruna çözüm bulunamazdı. Macaristanlı bir Yahudi olan Theodor Herzl, 1895'te yayımladığı *Yahudi Devleti* (Der Judenstaat) adlı yapıtında Yahudi Sorunu'nu "uluslararası bir sorun" olarak tanımlamış ve sorunu büyük devletlerin gündemine taşımaya karar vermiştir. Herzl'in liderliğinde 27 Ağustos 1897'de İsviçre'nin Basel kentinde toplanan Birinci Siyonist Kongre'de, "Filistin'de egemen bir Yahudi Devleti" kurulmasına ve bu bağlamda ilgili hükümetlerle diyaloga geçilmesine karar verilmiştir (Öke, 2002:19-38).

Birinci Siyonist Kongre toplandığı sırada Filistin, Osmanlı Devleti'ne bağlı bir toprak parçasıydı. Herzl, bu nedenle 1896 ile 1902 yılları arasında 5 defa İstanbul'a gelmiş, ziyaretleri sırasında hem Yıldız Sarayı'nda hem de Babıali'de Osmanlı devlet adamları tarafından kabul edilmiştir. Herzl, Sultan II. Abdülhamit'e oldukça parlak teklifler sunmasına karşın kendisinden Filistin'le ilgili bir taviz koparamamıştır (Öke, 2002:41).

Bir ideoloji ve eylem planı olarak 19. Yüzyılın sonlarında dünya siyasetine giren Siyonizm, Osmanlı Devleti'nden bu yana daima Türk kamuoyunun gündeminde olmuştur. Osmanlı Devleti'ne bağlı Filistin topraklarında bağımsız bir Yahudi devleti kurmayı hedefleyen Siyonizm, Osmanlı devlet adamları tarafından imparatorluğun bütünlüğünü tehdit eden bir unsur olarak algılanmış ve buna karşı kararlı önlemler alınmıştır (Öke, 2002:67-80). Fakat, I. Dünya Savaşı'ndan sonra Osmanlı Devleti'nin tasfiye edilmesiyle birlikte Filistin, Milletler Cemiyeti'nin gözetiminde İngiltere Mandasına bırakılmıştır. Genç Türkiye Cumhuriyeti, I. Dünya Savaşı'nda Türklerin maruz kaldığı Arap ayaklanması ve dış politikanın getirdiği bazı etkenlerle manda yıllarında Filistin Sorunu'na karşı mesafeli bir politika takip etmiştir. Bu dönemde hükümetin etkisinde kalan Türk kamuoyu da Filistin'le ilgilenmekle birlikte genelde tarafsız bir bakışa sahip olmuştur (Bozkurt, 2008:155-183).

Filistin'de süre gelen Arap-Yahudi sorununu tek başına çözemeyen mandater devlet İngiltere, sorunu 1947 yılında Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'na taşımıştır. Ayrıca, Filistin'de gelecekte kurulacak yönetimin esaslarını belirlemek üzere bir Filistin Özel Komitesi'nin kurulmasını istemiştir. Türkiye, komitenin kuruluş oylamasında Arapların talepleri doğrultusunda

Filistin'in bağımsızlığını savunmuş ve komiteye karşı çıkmıştır. Türkiye, böylelikle Filistin sorunu hakkında uluslararası bir platformda ilk kez görüş belirtmiştir. Aynı şekilde, 1947'de BM Genel Kurulunda oylanan Filistin'in Arap ve Yahudiler arasında taksim edilmesi kararına da aleyhte oy kullanmıştır (Yarar, 2006: 199-203).

İngiltere'nin Filistin Mandası'nı bıraktığı 14 Mayıs 1948 tarihinde Yahudi Milli Konseyi, Telaviv'de bağımsız İsrail Devleti'nin kurulduğunu ilan etti. İsrail'in kurulmasından hemen sonra Mısır, Ürdün, Suriye, Lübnan ve Irak kuvvetlerinin Filistin'e girmesiyle birlikte Arap-İsrail savaşları da başlamış oldu. Türkiye, savaş esnasında tarafsızlığını korudu, ABD ve Fransa ile birlikte Filistin Uzlaştırma Komisyonu'nda yer aldı. İsrail'in kuruluş sürecinde güvenlik ve toprak bütünlüğü kaygısıyla politika üreten Türkiye, 1949'da İsrail'i bir realite olarak tanıdı ve onunla diplomatik ilişki kurdu (Yarar, 2006:242).

Siyonizm, 1948'de İsrail'in kurulmasıyla birlikte görünürde hedefine ulaşmıştı. Ancak, Siyonist liderlerin "vaat edilmiş topraklar" ve "Nil'den Fırat'a büyük İsrail" gibi Tavrati referanslara dayandırdıkları ruhani söylemler, Siyonizm'in bir tehdit unsuru olarak hala varlığını sürdürdüğünü ortaya koydu. Bu tehdit çemberinde kalan, Filistin'le tarihi ve kültürel bağları bulunan Türkiye, Siyonizm tehdidinin en çok işlendiği ülkelerden biri oldu. 1948 Arap-İsrail Savaşı'ndan itibaren, devletin reel politikasının aksine, duygusal ve Arap yanlısı bir tavır sergileyen Türk kamuoyu, Siyonizm ve İsrail tehdidini yoğun olarak işlemeye başladı. 1967 Savaşı'nda Arap ülkelerini hezimete uğratan İsrail'in, savaştan büyük toprak işgaliyle çıkması Türk kamuoyundaki anti Siyonist bakışı zirveye çıkardı. Doğuşundan beri Türk kamuoyunda zaten ağırlıklı olarak yer tutan Siyonizm tartışmaları, artık daha ateşli ve daha yoğun boyutlarda gündemi işgal etmeye başladı. Bu dönemde İzmir'de kurulan Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği (TSMD), gayri resmi düzlemde işlenen Siyonizm'le mücadeleyi dernek statüsüne taşıyarak konuyu farklı bir mecraya soktu. Daha önce araştırmacı yazar Rifat N. Bali tarafından çalışılan TSMD (Bali, 1996:32-36). Arşivinde ulaştığımız yeni dokümanlar nedeniyle bu makalede tekrar değerlendirilmeye alınmıştır.

Derneğin Kuruluşu

TSMD, başlangıçta "Türkiye Siyonizm ve Masonlukla Mücadele Derneği" adıyla İzmir'de yedi iş adamı tarafından kurulmuştur (Masonluğa Karşı Dernek Kuruldu, 1968). Emniyet Genel Müdürlüğü, dernek isminde yer alan "Masonluk" veya "Siyonizm" ibarelerinden yalnızca birinin kullanılmasına dair derneğe uyarıda bulunmuştur. Bunun üzerine dernek, Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği adıyla son şeklini almıştır. Derneğin

tüzüğünde geçen 26 Haziran 1968 tarihli düzeltme notundan derneğin en geç 1968 Haziranında kurulduğu anlaşılmaktadır. Dernek, Nazilerin gamalı hacını andıran birleşik dört hilalli bir ambleme sahiptir. Tüzüğüne göre derneğin kurucu üyeleri aşağıdaki isimlerden oluşmaktadır:

1. Ahmet Aksöyek (Bayi)
2. Ali Okyar (Cilacı)
3. Hüsni İçigen (Kutucu)
4. Hasan Kademli (Marangoz)
5. Tevfik Güner (Fırıncı)
6. Ali Vurmaz (Baş Puantör)
7. Mustafa Sencer (Esnaf) (Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği Tüzüğü, t.y, Madde 65).

TSMD, 8 bölüm ve 65 maddeden oluşan bir tüzüğe sahipti. Tüzük, 1963 yılında İzmir'de kurulan Türkiye Komünizmle Mücadele Derneği'nin (TKMD) tüzüğüyle aynı içeriğe sahiptir (Türkiye Komünizmle Mücadele Derneği Tüzüğü, t.y). Bu durum, dernek yöneticilerinin aynı zamanda anti komünist bir bakışa sahip olduklarını ve anti komünist çevrelerle işbirliği halinde olduklarını göstermektedir. TKMD'nin milliyetçi söyleminde belirgin yer işgal eden anti Siyonist ve anti İsrail olgusu göz önüne alındığında bu işbirliğinin kolaylıkla kurulabileceği anlaşılabilir.

TSMD, kuruluş amacını "...başta Siyonizm olmak üzere yıkıcı, yıpratıcı fikir ve cereyanlarla mücadele etmek, Milli Kültürümüzü, milli ve manevi değerlerimizi korumak" olarak belirlemiştir. Bu amaca ulaşabilmek için aşağıdaki gibi bir yol haritası oluşturmuştur:

- “1. Tarih, vatan, din, kültür ve kader birliği şuurunu kökleştirmek.
2. Demokratik nizam ve insan hakları fikrini kıymetlendirmek.
3. İçtimai tesanüt fikrini yaymakla beraber içtimai yardım ve hizmetleri maddeten ve manen icra etmek.
4. Türk vatani ve milliyeti için her türlü fedakârlıktan çekinmeyen ve bencillikten uzak mefkûrecilerin çoğalmasına çalışmak.
5. Ahlak, adet ve an'anelere uygun yaşamayı ve milli mukaddesata hürmeti telkin etmek.
6. Türk hars ve mukaddesatına aykırı cereyanlara ve Siyonizm ve onun kolu Masonluk afeti ile mücadele etmek” (TSMD Tüzüğü, Madde 1 ve 2).

TSMD'nin 16 Şubat 1969'da yapılan kurultayında Kemal Fedai Coşkuner derneğin genel başkanlığına getirilmiştir. Niyazi Bakkal genel başkan yardımcılığına, Hüseyin Avni Güngörmez genel sekreterliğe, Kadir Zeytin muhasipliğe ve Hüsnü Bozdağan da üyeliğe seçilmiştir (Dergimiz Başmuharriri Kemal Fedai Coşkuner, 1969) Coşkuner, başkanlık münasebetiyle yaptığı konuşmada Siyonizm'le mücadelenin önemini şu ifadelerle vurgulamıştır:

"Siyonizm'le mücadele Türkiye'nin en büyük davasıdır. Tehlikeleriyle düşünülürse, böyle bir cemiyette vazife alabilecek kimselerin ancak idealist kimseler olabileceği tabiidir. Bir dev cesametinde olan düşmanımızın madde üstünlüğü yanında bizim varlığımız bir karınca mesabesindedir. Ancak şu var ki; küfre karşı yegâne dayanağımız olan iman kuvvetiyle hayatımız bahasına da olsa mücadeleye devam edeceğiz" (Türkiye Siyonizmle Mücadele Cemiyeti, 1969).

Coşkuner, TSMD başkanlığını Fedai dergisinin yayım çalışmalarını gerekçe göstererek 1969 Eylülünde bırakmıştır (Başkanlıktan çekildim, 1969). Daha sonra yeniden başkanlığa gelen Coşkuner, bu görevini derneğin feshedildiği 1974 yılına kadar sürdürmüştür.

Kemal Fedai Coşkuner, İzmir'de görev yapan bir ilkökul öğretmeniydi ve milliyetçi fikirleriyle temayüz etmiş bir aksiyonerdi. 1963'ten itibaren yayımladığı *Fedai* dergisi, milliyetçi camianın önemli yayın organlarından biriydi. Dergi, milliyetçi çizgisine paralel olarak Yahudi ve Mason aleyhtarı fikirleriyle temayüz etmişti. *Fedai*, TSMD'nin kurulmasıyla birlikte derneğin sözcülüğünü yapmaya başladı (Bozkurt, 2013:151-190).

Coşkuner'in başkanlığı döneminde TSMD'nin tüzüğü bir kez daha tartışma konusu olmuştur. Dâhiliye Vekâleti, bir camiayı hedef aldığı gerekçesiyle tüzükte geçen "Mason" kavramlarının çıkarılmasını istemiştir. Ardından, tüzüğün değiştirilmediğini gerekçe göstererek derneğin feshedilmesi için savcılığa başvurmuş ve Coşkuner'den de savunma istemiştir. *Fedai* dergisinin buna tepkisi sert olmuştur. Dergi, "Dâhiliye Vekâleti ilgililerine bildirelim ki, arzuları yerine getirilip tüzükten Mason kelimeleri de kalksa yine de sevinemeyeceklerdir. Zira Masonluk, Siyonizm'in içindedir. Siyonizm'le mücadele aynı zamanda Masonlarla mücadele demektir" diyerek, Vekâleti, Mason nüfuzunda kalmakla suçlamıştır (Dâhiliye Vekâleti Siyonizmle Mücadele Derneğinden Ne İstiyor, 1969).

TSMD, merkez şubenin dışında tek şubasını 1970 yılında Edirne'de açmıştır. Edirne şubesinin başkanlığını bir asker emeklisi olan Mehmet Fırincılar yapmaktaydı. Fırincılar, TSMD'nin feshine kadar başkanlığını kesintisiz olarak yürütmüştür. 1971 tarihli bir mahkeme belgesinden şube yönetiminde

şu isimlerin olduğu anlaşılmaktadır: (Edirne Sulh Ceza Mahkemesi'nin 971/120 esas ve 7 Aralık 1971 tarihli kararı)

1. Mehmet Fırıncılar (Başkan)
2. Recep Güzelbayram
3. Halil Arabulan
4. Fethi Bubektaş
5. Mustafa Ergeç
6. Recep Özkayalar
7. Cevat Menekşe

Derneğin Faaliyetleri

Merkez Şube'nin Faaliyetleri

TSMD, Yahudilik âlemini dünyada yaşanan bir çok huzursuzluğun kaynağı olarak görmekte ve "insanlık düşmanı" dediği bu kavmi bütün "fesat" unsurlarıyla birlikte kamuoyuna ifşa etme gayretindeydi. Dernek, buna yönelik olarak hazırladığı bildiri, beyanat ve konferans gibi etkinliklerle kamuoyunun dikkatini çekmekteydi. Derneğe göre dünya Yahudiliği; Siyonizm, Komünizm ve Kapitalizm gibi Yahudi menşeli ve onun casusluk faaliyetini üstlenmiş fikir akımlarıyla dünyayı istila etmek niyetindeydi. Derneğin Genel Sekreteri Hüseyin Avni Güngörmez'in kaleme aldığı uzun bir hiciv, TSMD'nin Yahudi algısının adeta bir özeti gibidir. Burada Yahudilik, bir "şeytan"a benzetilirken, Komünizm, Siyonizm ve Masonluğun babası olarak tanıtılmakta ve dünyayı fesada boğan bir "insaniyet düşmanı" olarak nitelenmektedir. Ayrıca, Yahudilik âleminin sahip olduğu ekonomik güçle "Nilden Fırat'a" idealini gerçekleştirmek ve "Hak dini" yıkmak amacıyla olduğu vurgulanmaktadır (Güngörmez, 1969:15).

TSMD'nin Yahudiliğe yönelttiği suçlamalar derneğin "Büyük Türk Milletime" başlığıyla yayımladığı ilk beyannamede de tekrarlanmakta ve kamuoyunun dikkati Siyonizm tehdidinde çekilmekteydi. Dernek, beyannamede şu ifadelere yer veriyordu:

"Büyük Türk Milleti

İsrail'in sahte Tevrat'ından Talmut'a ve kutsal kitaplarına aktarılmış canlı örneklerle bu asi kavmin karakterini insanlığa karşı korkunç kin ve intikam planlarını ortaya koymuş bulunuyoruz. Kendilerini Yehova'nın imtiyazlı seçkin ırkı olarak kabul eden İsrail ve onun siyasi kolu olan Siyonizm bugün bütün insanlığı hile ve desiselerle karıştırarak felaketler hazırlamakta, iktisaden sömürmeye çalışmaktadır. Hatta bu yolda büyük mesafeler kaydetmiş olduğu da

ortadadır. Beşeriyet asırlardan beri bu fesat programının ıstırabını çekmektedir. Bütün ihtilâller, karışıklıklar, huzursuzluklar beynelmilel Yahudiliğin başı altından çıkmış olup, dünya bu yüzden manevi bir buhrana sürüklenmektedir. Dünyayı bir ahtapot gibi saran her türlü ahlaksızlığın, küfrün menşei olan Siyonizm, bütün milletlerin iç bünyelerine nüfuz etmiş durumdadır" (Türkiye Siyonizmle Mücadele Cemiyeti'nin Millete Beyannamesi, 1969).

TSMD'e göre, Ortadoğu'da bağımsız bir İsrail devleti kurmak amacıyla dünya siyasetine giren Siyonizm'in misyonu İsrail'in kuruluşuyla bitmemiştir. Misyonunu güncelleyen Siyonist hareket, Nil'den Fırat'a uzanan "arz-ı mev'ud" üzerinde büyük İsrail'i devletini yaratmaya yönelik yeni bir istila hareketine hazırlanmaktaydı. Dernek, bahsi geçen plan dâhilinde Türkiye'nin tehdit altında olduğunu ve bu "sinsi" tehlikeye karşı mutlak surette önlem alması gerektiğine dair kamuoyu yaratma gayretindeydi. Nitekim, Müslüman âleminin kutsal mülkü Mescid-i Aksa Camii'nin 21 Ağustos 1969 tarihinde fanatik bir Yahudi tarafından kundaklanması derneğin İsrail aleyhtarlığını zirveye çıkarmıştır. Dernek, aşağıdaki bildiriye yayımlayarak Türkiye Cumhuriyeti'nin İsrail'e siyasî ilişkilerini resmen kesmesi gerektiğini savunmuştur:

"Artık yeter!

İnsanlığın küstah ve mel'un kavminin sabrımızı taşıran azgınlıklarına daha ne vakte kadar tahammül edeceğiz?

Alem-i İslam'a dolayısıyla Müslüman milletimizin kalpgahına yöneltilen, bütün Müslümanları canevinden vuran bu şen'i alçakça suikast karşılıksız kalmamalıdır. İslamın mukaddes Mescid-ül Aksa'sını yakan ve yerine Salamon'un tapınağını inşa etmek isteyen Yahudilerin bu asırlık hülyalarına artık sert bir ihtarla dur denilmelidir. Bu alçakça taarruz altında sırtan mana açıkça İslama kasıttır.

İsrail'le siyasi münasebetlerimiz kesilmelidir." (S. Mücadele Derneği İsrail'le S. İlişkilerin kesilmesini istedi,1969; Siyonizm'le Mücadele Derneği'nin Bildirisi, 1969)

TSMD, komünizmi Yahudiliğin bir ileri karakolu addettiği için doğal olarak anti-komünist faaliyetler içinde de olmuştur. Dernek, dış Türkler sorunuyla yakından ilgilenmiş, Sovyetler Birliği ve Çin esareti altında yaşayan Türk topluluklarına yönelik bildiriler yayımlamıştır. Türkiye'de milliyetçi çevrelerin değişik etkinliklerle andığı "Esir Milletler Haftası", derneğin etkin olduğu faaliyetlerdendi. Dernek, Amerika Birleşik Devletleri öncülüğünde 1959'da hayata geçirilen "Esir Milletler Haftası"nın 10. yıl dönümünde yayımladığı bildiriye, 70 milyon Türk insanının Rus ve Çin emperyalizmi altında yaşamasına rağmen Türkiye'nin bu haftayı resmen tanımamasını eleştirmiş, bu durumu "misli görülmemiş bir üzüntü" ve "şayanı teessür" bir hadise olarak değerlendirmiştir. Dernek:

"Dışarıdaki soydaşlarımızla ilgilenmek, onlarla kültürel ilişkiler kurmak en tabii vazifemiz iken bu korkunç kayıtsızlığımız ancak milli şuurdan yoksun oluşumuzla ifade edilebilir. Afrika'da ismini duymadığımız bilmem ne kabilesinin istiklalinden dem vuran solcu basının yanı sıra başımızdaki nüfusunun yüzde yüzü Türk olan Azerbaycan'dan tek kelime ile bahsetmemeleri alçaklığın, satılmışlığın, soysuzluğun bir delili değil de nedir?"

diyerek sol basını sert bir dille eleştirmiştir. TSMD olarak daima esir Türkleri anacaklarını belirten dernek, "tek esir Türk kalmayınca kadar" mücadeleye devam vurgusu yapmıştır (Esir Milletler Haftasında, 1969).

Türk basınında, TSMD'nin "Selçuk Kartalları Derneği" adında bir yan örgüte sahip olduğu, başkanlığını Gündüz Kapancıoğlu adlı eski bir MHP'linin yaptığı, örgütün Nazi usullerine göre gençleri eğittiği ve örgütte lider, şef ve başkan gibi sözcüklerin yerine "Führer" ifadesinin kullanıldığı iddia edilmiştir (MHP'li komandolar ikiye bölündü, 1969). Bu iddia, yaklaşık 10 yıl sonra yeniden basında haber olmuştur. *Milliyet*'in "güvenlik makamlarının kayıtlarına" dayandırdığı haberde, TSMD ve Selçuk Kartalı Derneği'nde eğitilen gençlerin "Dernek bünyesi içinde Nazi prensiplerine uygun vazife gösterdikleri, Nazi gençlerinin giyiş ve davranışlarının özentisi içinde, kendi giyiş ve davranışlarını örnek alma çabası içinde oldukları" belirtilmiştir. Ayrıca, güvenlik güçlerinin bundan haberdar oldukları halde sessiz kalmayı tercih ettikleri ileri sürülmüştür. Diğer taraftan, Kapancıoğlu'nun yönetim anlaşmazlığı yüzünden TSMD Genel Başkanı Kemal Fedai Coşkun tarafından dernekten ihraç edildiği, fakat Kapancıoğlu'nun 1975 yılında İzmir MHP il teşkilatı ile Ülkü Ocakları ve MHP Gençlik Kolları tarafından Menemen ve ilçelerinde görevlendirildiği iddia edilmiştir. Ayrıca, Nazi eğitimi aldıkları iddia edilen gençlerin bazılarının son dönemde Türk İslâm Kurtuluş Birliği (TİKB), İslâmi Dirilişin Acilci Mücahitleri (İDAM) ve Türk İslâm Kurtuluş Ordusu (TİKO) gibi gizli yer altı örgütlerinin kuruluş ve faaliyetlerinde eylemlerini sürdürdükleri öne sürülmüştür. Fakat dönemin MHP Genel Başkan Yardımcısı Yaşar Okuyan, MHP ile ilişkilendirilen bu iddiaların gerçek dışı olduğunu ve Kapancıoğlu'nun söz konusu eylemlerden dolayı daha önce MHP'den ihraç edildiğini açıklamıştır (İzmir'de 10 yıl önce bir örgütün Nazi eğitimi yaptığı saptandı, 1979).

Gündüz Kapancıoğlu, *Milliyet*'e verdiği röportajda TSMD'yle kesinlikle bir ilgisinin olmadığını belirtmiş ve Nazi tarzı eğitim yaptıkları iddiasını tümüyle reddetmiştir. Selçuk Kartalı Derneği'nin başkanlığını yaptığını kabul eden Kapancıoğlu, derneğin Siyonist emperyalizme karşı kurulan milliyetçi bir dernek olduğunu fakat kuruluş safhasında kapandığını vurgulamıştır. Ayrıca, Nazi taraftarı olduğu gerekçesiyle MHP'li "komando"

gençler tarafından 1969'da bir kaç arkadaşı ile birlikte dövüldüğünü belirtmiştir (Erkoşan, 1979).

Edirne Şubesinin Faaliyetleri

TSMD'nin Edirne teşkilatı, mülkü şehir merkezinde başkan Mehmet Fırıncılar'a ait üç katlı bir binadan idare edilmekteydi. Teşkilat, Yahudiliğin, Türkiye'de ve Dünyada yaptığı "bozguncu" faaliyetler hakkında bilgilendirme çalışmalarına yoğunlaşmıştı. Bu hususta Cevat Rifat Atilhan, Ziya Uygur ve M. Şahap Tan gibi tanınmış Yahudi aleyhtarı yazarların eserleri referans alınmaktaydı. Bu yazarların eserleri, şehirde bulunan resmi ve sivil makamlara ücretsiz olarak dağıtılmaktaydı. Teşkilatın 15 günlük olarak hazırladığı dosyalar, idare merkezinde ve şehrin bir kaç caddesinde bulunan panolar vasıtasıyla vatandaşlara ulaştırılmaktaydı.

Teşkilatın arşiv kayıtlarına göre panolarda sergilenen dosyaların bazıları ve içerikleri şöylece özetlenebilir:

Zeytin Yağı Skandalı (Gomel Davası)

1967'de İzmir'de ortakları Yahudi olan bir şirketin İtalya'ya ihraç ettiği zeytinyağına karıştırdığı makine yağı yüzünden patlak veren ticarî skandal anlatılmıştır. İtalyan Hükümeti, tespit ettiği skandalın sonradan ihraç edilen yağı Türkiye'ye iade etmiş ve Türk ticareti dünya nazarında büyük bir itibar kaybına uğramıştır. Dosyada, skandalın amacının Türk ticaretinin itibarını baltalamak, Avrupa piyasalarını Türklerden alıp İsrail'e açmak ve Türk milletini hastalıklı ve sakat bir nesil haline getirmek olduğu ileri sürülmüştür (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

İnsanlığın Başına Bela Kesilen 4 Yahudi (Karl Marks, Lenin, Stalin ve Engels)

Karl Marks, Lenin, Stalin ve Engels gibi Komünizmin kuramcı ve liderlerinin "ihtilâlcî" hayat hikâyeleri anlatılmış, bunların dünya nizamını yıkarak yerine Komünizmi ikame etme hedefinde oldukları belirtilmiştir. Ayrıca; Marks, Lenin ve Stalin'in Yahudi menşeli oluşlarına atfen Komünizmin bir Yahudi icadı olduğu ileri sürülmüştür (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

İspanya İç Savaşı (1936-1939)

1936-1939 yıllarında cereyan eden İspanya iç savaşını Dünya Yahudiliği'nin teşvik ettiği, Rusya'nın para ve silah yardımlarıyla patlak verdiği ve İspanya'da bir Komünist idare kurmayı hedeflediği belirtilmiştir. Ayrıca savaş sırasında İspanya'da meydana gelen can ve mal kayıplarına dikkat

çekilmiş ve savaşta rol aldığı iddia edilen Yahudilerin isimleri açıklanmıştır (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Hahamlar Merkez Komitesi'nin Dünya Yahudilerine Gizli Emri

Newyork Hahamlar Merkez Komitesi'ne atfedilen meşhur Siyon Liderleri Protokolleri'nin 12 maddesi açıklanmış ve bu programı rehber edinen Yahudilerin buldukları ülkeleri ifsat ederek Komünist ihtilâle zemin hazırladıkları ileri sürülmüştür (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Komünizmin Temel Taşı Siyonizm'dir

1917'de Çarlık Rusya'sında patlak veren Bolşevik İhtilali'nin Siyonizm'in bir gereği olduğu iddia edilmiş ve bu ihtilâlde görev alan Yahudi menşeli asker ve sivil liderlerin isimleri sıralanmıştır. Ayrıca, 1917-1947 döneminde Rusya'da Komünist idare altında öldüğü öne sürülen 48 milyon insana dikkat çekilmiştir (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Türkiye'yi Verem Otu Gibi Saran ve Haraca Bağlayan On binlerden Birkaçı

Türk ticaretinde vurgun ve vergi kaçakçılıyla gündeme gelmiş Yahudi iş adamlarıyla ilgili gazete küpürlerine yer verilmiş ve Yahudilerin Türk ticaretini sömürdükleri teması işlenmiştir (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Dünya Gençliğinin Elini Kana Bulayan Adam: Marcuse

1934 yılında Almanya'dan Amerika'ya kaçtığı belirtilen Marcuse (Marküs) adında bir Yahudi profesör, 1968'de tüm dünyaya yayılan gençlik olaylarının yaratıcısı olarak gösterilmiştir. Bundan hareketle, Siyonist Yahudilerin demokratik ülkelerde ihtilâller yaratarak Komünizm'i hâkim kılmaya çalıştıkları öne sürülmüştür (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Vietnam Faciası

Komünist olan Kuzey Vietnam ordusunun ABD'nin Yahudi menşeli başkanı Henry Truman tarafından kurulduğu fakat ABD'nin savaşta Güney Vietnam ordusunu destekleyerek Vietnam Savaşı'na ortam yarattığı ileri sürülerek, bundan ABD'de 246 silah fabrikasının 243'üne sahip olan Yahudi tüccarların istifade ettiği belirtilmiştir (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Siyonist Yahudilerin Milli Dinleri: Talmud

Yahudilerin dinî kitabı Talmud'un, iyilik ve güzelliği emreden diğer din kitaplarından farklı olarak Yahudilerin üstünlüğünü vurguladığı öne

sürülmüş, onun diğer din mensuplarına karşı fenalığı ve cinayeti emrettiğine inanılan emirleri sıralanmıştır (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Sabotaj

Türkiye'de çıkarılan krom, petrol ve boraks gibi değerli madenlerin senelerdir yabancılar tarafından sömürüldüğü, milli ekonomiye yapılan sabotajlarla Türk ticaretinin dışarıya bağımlı hale sokulduğu vurgulanmıştır (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

1956 Macar Hürriyeti İhtilali

1956'da Macaristan'da patlak veren hürriyet ihtilâlinde ölen, sürgün edilen ve sakat kalan Macar milliyetçilere dikkat çekilerek, Macaristan'da hâkim Komünist partide gizlenen Yahudilerin isimleri ve görevleri "ifşa" edilmiştir (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Büyük Asker General Patton ve Beyanâtı

ABD'nin II. Dünya Savaşı'nda Almanlara karşı mücadele eden efsanevî generali Patton'un İsviçre'li bir gazeteye verdiği Yahudilerin Rusya'yı komünizme soktuğu gibi tüm dünyayı da komünizme sokacağı yönündeki beyanatına dikkat çekilmiş ve ABD'nin savaşı kazandığı halde neden Yahudi menşeli Başkan Roosevelt'in Rusya'nın Doğu Avrupa ülkelerini komünist rejime sokmasına izin verdiği sorgulanmıştır (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, t.y).

Dosya içerikleri değerlendirildiğinde Yahudiler aleyhinde kullanılan argümanların çoğunlukla Hristiyan Yahudi aleyhtarlarından devşirilen yabancı temalar olduğu dikkati çekmektedir. Örneğin, Marx ve Engels gibi kuramcılar ile Lenin ve Stalin gibi Komünist liderlerin Yahudi kökenlerinden hareketle Komünizmin bir Yahudi icadı olduğu, İspanya İçsavaşı, Vietnam Savaşı ve Macar İhtilali'ndeki Yahudi etkisi, Yahudilerin basın üzerindeki hâkimiyeti ve onlara dünya hâkimiyetini emreden Talmud emirleri batı karakterli temalardır. Bunlara, Yahudilerin Türk ekonomisine olan hâkimiyeti ve sömürülen Türk ekonomisi gibi yerli temalar da ilave edilmiştir.

Rifat N. Bali, derneğin Yahudi aleyhtar politikasına hâkim olan yabancı temaların Adolf Hitler'in Mein Kamp (Kavgam) kitabından esinlendiği kanaatindedir. 1960-1980 yılları arasında on iki defa basılan kitabın milliyetçi ve ülkücü kesimleri derinden etkilediğini belirten Bali, TSMD'nin sergilediği "ırkçı" tutumun buradan kaynaklandığını öne sürmektedir (Bali, 1996:32). Kitabın Türk sağını etkilediğini kabul etmekle birlikte, Siyonizm tartışmalarının Osmanlıdan beri süre geldiğini ve Nazi menşeli temaların

1930'larda Cevat Rifat Atilhan'la Türk kamuoyuna girmeye başladığını unutmamak gerekir (Bozkurt, 2012: 175-210).

TSMD'nin Edirne Şubesi, Yahudi aleyhtarı kimliğine rağmen vilayet nezdinde saygı duyulan derneklerden biriydi. Arşivinde bulduğumuz bir belgeden derneğin 1973 yılında Edirne'de yapılan Cumhuriyet'in 50. yıl dönümü kutlamalarına davet edildiği ve derneğin bir çelenk eşliğinde kutlamalara katıldığı görülmektedir (TSMD Edirne Şubesi Arşivi, 1973). Buradan vilayet yetkililerinin dernek yöneticileriyle sıcak ilişkiler içinde olduğu anlaşılmaktadır.

Dernek Hakkında Açılan Davalar

TSMD'nin Siyonizm etrafında ortaya koyduğu ateşli Yahudi aleyhtarlığı Türkiye Yahudileri tarafından mahkemeye taşınmıştır. Öncelikle derneğin genel başkanı Kemal Fedai Coşkun'er'in 1967 Arap-İsrail Savaşı boyunca Fedai'de kaleme aldığı Yahudi karşıtı yazılar için İstanbul Toplu Basın Mahkemesi'nde dava açılmıştır (Kemal Fedai'nin Yahudi Davası, 1968). Davada beraat eden Coşkun'er, Temyiz Mahkemesi'nin beraatı bozmasından dolayı 25 Mayıs 1969'da İstanbul Toplu Basın Mahkemesi'nde yeniden yargılanmaya başlamıştır (Temyizin bozduğu Yahudi Davası Yeniden Tazelendi, 1969). Sonradan davanın görülmesine İzmir Toplu Basın Mahkemesi'nde devam edilmiştir (Yahudilere hakareten yargılandı, 1969) Fakat davanın sonucuna dair bir kayda ulaşılamamıştır.

Edirne Yahudilerinin şikâyeti üzerine TSMD'nin Edirne teşkilatı hakkında halkı "kin ve adavete tahrik" suçundan Edirne Sulh Ceza Mahkemesi'nde bir dava açılmıştır. Davada teşkilatın başkanı Mehmet Fırıncılar ve idare heyetinin ilgili kanunlara göre cezalandırılması ve derneğin de feshedilmesi istenmiştir. 7 Aralık 1971 tarihinde sonuçlanan davada, TSMD'nin anti Siyonist bir politika takip ettiği, Musevilerin Siyonizmle bir ilgisinin olmadığı ve Türk toplumu içinde ayrı bir sınıf teşkil etmediği ve dernek yayınlarının Musevileri hedef almadığı anlaşıldığından sanıkların beraatına karar verilmiştir. Ayrıca, derneğin feshedilmesini gerektirecek bir halin de olmadığına hükmedilmiştir (TSMD, 1971).

Derneğin Kendini Feshetmesi

TSMD, yaklaşık 6 yıllık bir faaliyet döneminden sonra misyonunu tamamladığına inanarak diğer anti Siyonist teşkilatlarla güç birliği yapma kararı almıştır. Dernek bu doğrultuda 27 Ekim 1974 tarihinde genel kurul çağrısında bulunmuşsa da çoğunluk sağlanamadığından kurul toplanamamıştır. 3 Kasım 1974'de toplanan genel kurulda, genel merkezin gayri menkul, aynı ve nakit mallarının Ülkü Ocakları Derneği İzmir

Şubesi'ne; derneğin Edirne Şubesinin menkul ve diğer emvalinin de Ülkü Ocakları İstanbul Şubesi'ne teberru edilmesine ve TSMD'nin de feshine karar verilmiştir (TSMD Arşivi, 1974).²

TSMD'nin genel başkanı Kemal Fedai Coşkun, Türkiye'de ideolojik çatışmaların alevlendiği bir dönemde 3 Aralık 1979 tarihinde İzmir'in Tilkilik semtinde uğradığı silahlı bir saldırıda öldürülmüştür (K. Fedai Coşkun Öldürüldü, 1979). Coşkun'ın katli, mensubu bulunduğu milliyetçi camiada büyük bir infial uyandırmıştır. MHP Genel Başkanı Alparslan Türkeş, verdiği beyanatta cinayeti sert bir dille lanetlemiş ve Coşkun'ı katledenlerin aslında Türkiye Cumhuriyeti Devletini ve otoritesini hedef aldığını vurgulamıştır (Türkeş: Katliamlar son bulmalı, saldırıları kınamak çözüm değil, 1979). Ülkücü Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Yaşar Okuyan da "Gazetecilere karşı yoğunlaştırılan bu alçakça saldırılar aslında öldürülen gazeteci arkadaşlarımızın şahsında Türk demokrasisine ve Türk fikir hayatına yöneltilmiştir. Kemal Fedai Coşkun'e alçakça kurşun sıkanlar, aslında Türk demokrasisini kurşunlamışlardır" ifadelerini havi açıklama yapmıştır (Okuyan: Coşkun'e sıkılan kurşun devlete sıkılmıştır, 1979).

Sonuç

Siyonizm ve bundan kaynaklanan Filistin Sorunu, Osmanlıdan bu yana daima Türk kamuoyunun gündemini meşgul etmiştir. Her ne kadar İsrail'in kurulmasıyla birlikte Siyonizm teorik hedefine ulaşmış olsa da, İsrail'li devlet adamlarının "Büyük İsrail" ve "Arz-ı Mev'ud" gibi kararlı söylemleri Siyonizm'in bir tehdit unsuru olarak varlığını hala devam ettirdiğini göstermiştir. İsrail'in 1967 Savaşı'ndan büyük bir üstünlükle çıkması ve sınırlarını genişletmesi, Türk kamuoyunda infiale neden olmuştur. Böylesine bir atmosferde kurulan TSMD, yıllardır süregelen Siyonizm'le mücadeleyi dernek bazında yürütmüş ve kamuoyunu bu tehde karşı her yönüyle tanıtmaya görevi edinmiştir.

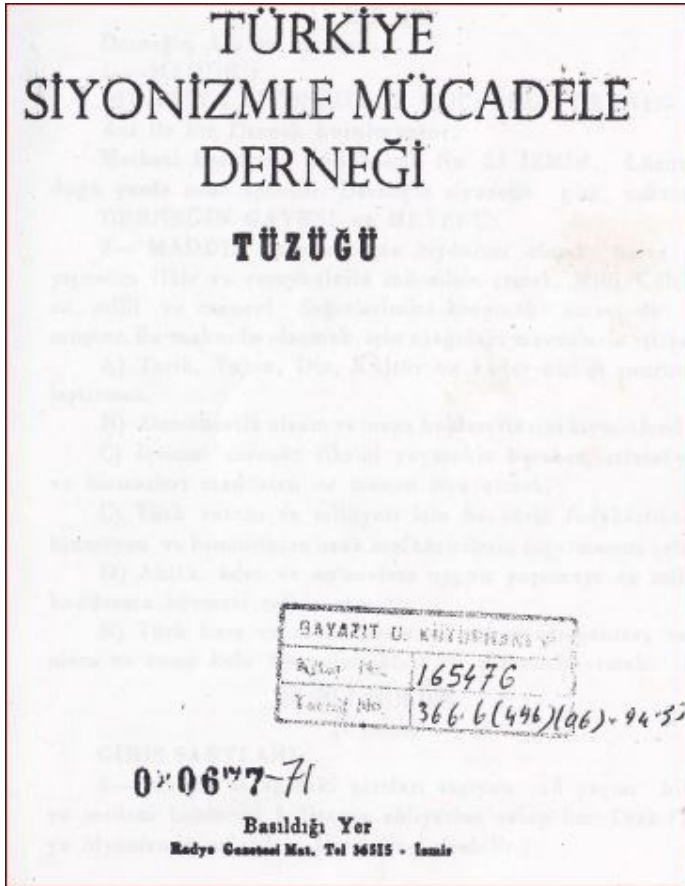
TSMD'ye göre Siyonizm, Yahudilik âleminin dünyayı istila etmek amacıyla kullandığı bir eylem planıydı. Komünizm ve kapitalizm gibi uluslararası "şer" güçler, Siyonist emperyalizme zemin hazırlamaktaydı. Dernek bu bağlamda, anti-komünist bir bakışa sahip olmuş ve komünist aleyhtarı çevrelerle işbirliği halinde olmuştur. Dernek tüzüğü'nün Türkiye Komünizmiyle Mücadele Derneği'nin tüzüğüyle aynı içerikte olması bunun çarpıcı bir kanıtıdır. Dernek yayınları dikkate alındığında, Hıristiyan karakterli birçok temanın yerli temalarla harmanlanıp Yahudiler aleyhinde

² TSMD'nin 3 Aralık 1974 tarihli fesih mazbatası. Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği Merkez Arşivi (Tasnifsiz)

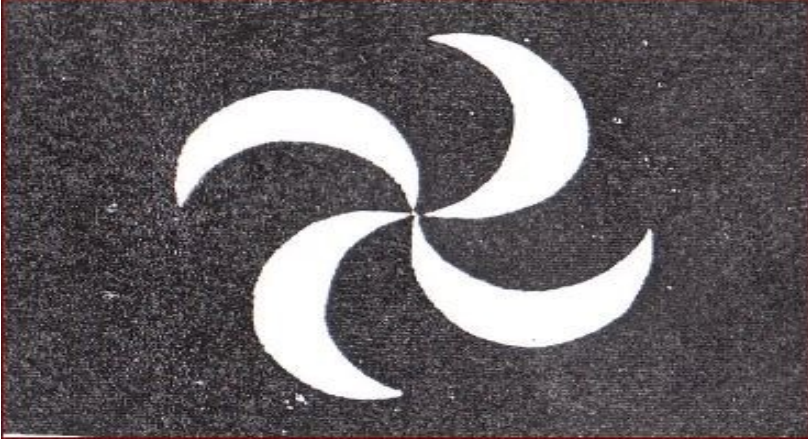
kullanıldığı görülmektedir. Bu durum, derneğin yabancı çevrelerle veya bunlarla iletişimde olan kişilerle temasta olduğunu göstermektedir. Dernek kurucularının milliyetçi görüşlere sahip olması, o zamanlarda gelişmekte olan Türk milliyetçiliğinin anti-komünizme paralel olarak Siyonist/Yahudi aleyhtarı bir kimliğe de sahip olduğunu göstermektedir.

TSMD, yaklaşık altı yıllık bir faaliyet döneminden sonra Ülkü Ocakları Derneği'ne iltihak ederek varlığını sonlandırmıştır. Dernek faaliyetlerinin iki şubeye sınırlı kalması ve derneğin maddî bir destekten yoksun olması marjinal bir düzeyde kalmasına neden olmuştur. Fakat Türkiye'de kurulan TSMD'nin sonradan değişik Arap ülkelerinde kurulacak olan Siyonizm'le mücadele derneklerine öncülük etmesi dikkat çekicidir.

Ekler

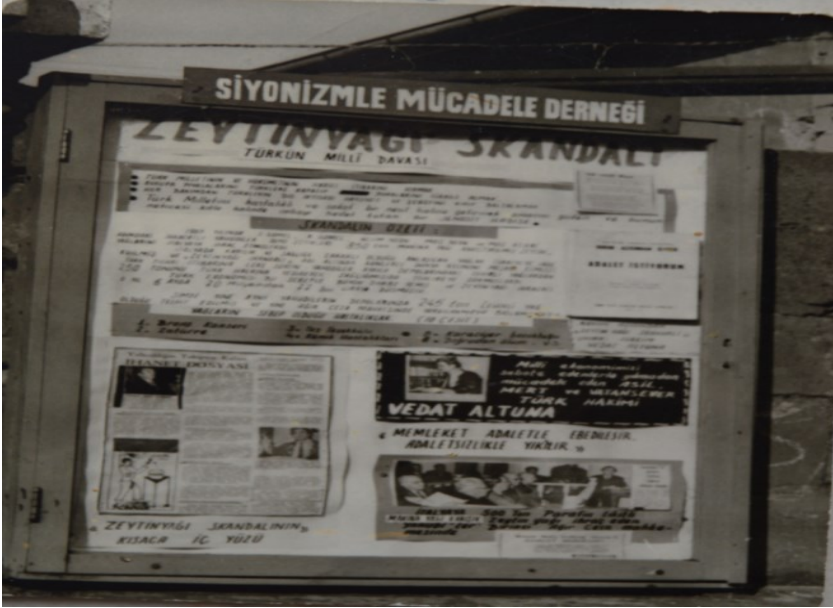
Ek 1. Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği'nin Tüzüğü

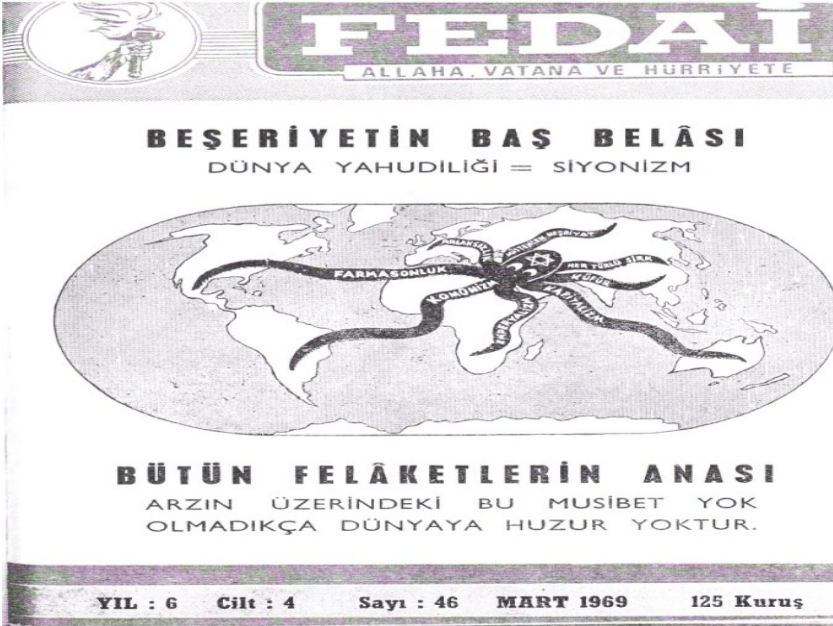
Ek 2. Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği'nin Amblemi

Ek 3. Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği Edirne Şubesi.

Ek 4. Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği Edirne Şubesi'nin Kullandığı Bir sokak panosu.

Ek 5. Fedai dergisine ait bir kapak fotoğrafı

KAYNAKÇA

Arşivler

Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği Edirne Şubesi Arşivi.

1. Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği Edirne Şubesi'nin Başkan Vekili M.Sabri Çetin imzasıyla Vilayet Yüce Katına gönderdiği 11 Ekim 1973 tarihli dilekçe (Tasnifsiz).
2. Edirne Sulh Ceza Mahkemesi'nin 971/120 esas ve 7 Aralık 1971 tarihli kararı (Tasnifsiz).

Kitaplar

- Bozkurt, C. (2008), *Türk Kamuoyunda Filistin Problemi İlk Arap-Yahudi Çatışmaları (1929-1939)*, İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık.
- Öke, M.K. (2002), *Siyonizm'den Uygarlıklar Çatışmasına Filistin Sorunu*, İstanbul: Ufuk Kitapları.
- Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği Tüzüğü*, Radyo Gazetesi Matbaası, İzmir (tarih yok)
- Türkiye Komünizmle Mücadele Derneği Tüzüğü*, İzmir: Karınca Matbaacılık Kollektif Şirketi, (tarih yok)
- Yarar, E. (2006), *Tarihsel Dönüşüm Filistin Sorunu Temelinde Türk Dış Politikası ve İsrail Devletini Tanıma Süreci*, Ankara: Siyasal Kitabevi.

Makaleler

- Bali, R. N. (1996). "İrkçı Bir Dernek: Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği", *Toplumsal Tarih*, 29, s.32-36.
- "Başkanlıktan çekildim", (Ekim 1969). *Fedai*, Sayı 50.
- Bozkurt, C. (2013). "Milliyetçi Bir Mücadele Adamı Kemal Fedai Coşkuner ve *Fedai* Dergisi", *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi*, 102 (203), s.151-190.
- Bozkurt, C. (2012). "Yahudi Aleyhtarı Bir Derginin Değerlendirilmesi", *Milli İnkılap ve Kamuoyundaki Yankıları*, *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi*, 53, s. 175-210.
- "Dahiliye Vekaleti Siyonizmle Mücadele Derneğinden Ne İstiyor?", (Aralık 1969). *Fedai*, Sayı 52.

"Dergimiz Başmuharriri Kemal Fedai Coşkuner, "Türkiye Siyonizmle Mücadele Derneği" Genel Başkanlığına Getirildi", (Şubat 1969). *Fedai*, Sayı 45.

"Esir Milletler Haftasında", (21 Temmuz 1969). *Bizim Anadolu*.

Erkoşan, A. (23 Aralık 1979). "Führer", Selçuk Kartalı Derneği'ni anlattı", *Milliyet*.

Güngörmez, H.A. (Nisan 1969). "Beynelmilel Yahudi", *Fedai*, Sayı 47.

"Kemal Fedai'nin Yahudi Davası", (Nisan 1968).*Fedai*, Sayı 41, s.5."K. Fedai Coşkuner Öldürüldü", (4 Aralık 1979). *Yeni Asır*.

"İzmir'de 10 yıl önce bir örgütün Nazi eğitimi yaptığı saptandı", (22 Aralık 1979). *Milliyet*.

"Masonluğa Karşı Dernek Kuruldu", (5 Temmuz 1968). *Bugün*.

"MHP'li komandolar ikiye bölündü", (10 Ağustos 1969). *Cumhuriyet*.

"Okuyan: Coşkuner'e sıkılan kurşun devlete sıkılmıştır", (5 Aralık 1979). *Hergün*.

"S. Mücadele Derneği İsrail'le S. İlişkilerin kesilmesini istedi", (25 Ağustos 1969). *Bizim Anadolu*.

"Temyizin bozduğu Yahudi Davası Yeniden Tazelendi", (Mart 1969). *Fedai*, Sayı 46.

"Türkeş: Katliamlar son bulmalı, saldırıları kınamak çözüm değil", (5 Aralık 1979). *Hergün*.

"Türkiye Siyonizmle Mücadele Cemiyeti", (Mart 1969). *Fedai*, Sayı 46.

"Türkiye Siyonizmle Mücadele Cemiyeti'nin Millete Beyanname", (Mayıs 1969). *Fedai*, Sayı 48.

"Türkiye Siyonizm'le Mücadele Derneği'nin Bildirisi", (Ekim 1969). *Fedai*, Sayı 50.

"Yahudilere hakaretten yargılandı", (21 Temmuz 1969). *Bizim Anadolu*.

Gazeteler

Bizim Anadolu

Bugün

Cumhuriyet

Hergün

Milliyet

Yeni Asır

Dergiler

Fedai

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Dergisi

Toplumsal Tarih

Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi